

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Vi har været inde på det en eller to gange før, men hr. Bent Hindrup Andersen er jo en slags konsulent, så vidt jeg kan se, og så forstår jeg altså ikke, at hr. Bent Hindrup Andersen ikke kan støtte forslaget om et belastningsindeks.

Jeg forstår simpelt hen ikke, at der ikke allerede er et eller andet indeks. Hver eneste gang BASF, eller hvad det nu hedder, vil have et nyt produkt godkendt her i Danmark – selv om det er godkendt i andre lande – vurderer Miljøstyrelsen, om det må sælges og bruges her i landet, og det vil sige, at man da må have et indeks at gå ud fra. Hvis hr. Hindrup Andersen har ret i, at det ikke findes, og at det er direkte skadeligt, kan enhver jo importere og sælge al mulig gift her i Danmark, hvis der ikke er sådan et gift-indeks. Ellers forstår jeg ingenting.

Jeg ved ikke, hvor mange plantebeskyttelsesmidler der bliver solgt her i Danmark, men hvis nu vi forestiller os, at der er 133 forskellige typer og man for 2 år siden eller sidste år har forbudt de syv og der ikke er noget indeks om farlighedsgraden, eller hvad man nu vurderer efter, så er der kun én måde, man kan have taget syv ud på, og det er at raffe om det. Hvis man ikke har et indeks, så er det kun at spille eller raffe om det.

Derfor vil jeg gerne have et svar på, hvorfor man ikke tror, at der allerede nu er et eller andet målesystem til at vurdere, hvor farligt et middel er.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Nu fanger hr. Aage Brusgaard mig jo på det ene ben, for jeg har jo selv været med til at foreslå, at man udfaser alle pesticiderne over en 10-årig periode og fremmer en revurdering af dem.

Det med revurderingen kommer jo i et senere forslag, men jeg kan da godt lige nævne her, at jeg jo også har skrevet, at man skal tage de værste først, og så kan man jo klynge mig op på det, for det er da rigtigt nok, at det er svært at finde de værste først. Men man kan i hvert fald revurdere dem, som vi ved går ned i vores grundvand, eller som allerede er i grundvandet, og som man har fundet i grundvandet andre steder i verden. Det er dem, jeg mener er de værste.

Når man er ude over dét, mener jeg, at et belastningsindeks har den negative virkning, at det for det første stiller bonden over for et gevaldigt valg, for alle midlerne er jo lovligt

Hvilket middel er så lidt mere lovligt end et andet? Det valg mener jeg egentlig ikke skal træffes af producenten; det skal man træffe herinde: Enten kan midlerne bruges, eller også kan de ikke bruges!

Jeg har også tidligere i debatten hørt fra Venstre og De Konservative, at producenterne sådan set er uskyldige, for de har bare brugt det, de kan bruge. Og det er jo rigtigt nok, at i det øjeblik man indfører et belastningsindeks, begynder man at så tvivl om det. Derfor mener jeg, at det er selvmodsigende på det område.

I øvrigt vil jeg sige til hr. Aage Brusgaard, at det ikke bare er et spørgsmål om grundvandsforurening eller om direkte sprøjtning, men et spørgsmål om, at synergieffekten af alle de kemiske produkter og hele det liv, vi lever, bevirker, at vi har en situation, hvor f.eks. vores forplantningsevne er reduceret – måske ikke hr. Aage Brusgaards eller min, men i hvert fald vore efterkommerer – for der er en så omfattende kemisk påvirkning af miljøet nu, at det er et reelt problem i dag. Og så mener jeg at tvivlen også må komme miljøet til gode, og det er derfor, vi siger, at i den udstrækning vi kan undlade at bruge kemiske midler eller kan finde alternativer til disse midler, skal vi gøre det, og det har vi mulighed for, fordi vi har det økologiske jordbrug, hvor vi ikke behøver kemiske midler.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg vil sige til mit forsvar, at det er inden for uddannelse, jeg har været konsulent, og ikke inden for pesticidforskningen. Så jeg kan ikke herfra forklare, hvordan godkendelsesproceduren helt præcis er, men det er jeg sikker på at Miljøstyrelsen kan gøre i et samråd. Men der er en række objektive faktorer, som et produkt bliver godkendt i forhold til, og det er sådan noget som persistens, hvordan midlet virker i forhold til dyrelivet, hvor lang tid det varer, inden produktet er nedbrudt, osv.

Det er mange forskellige faktorer, et sådant produkt bliver vurderet i forhold til, og det bliver så lagt sammen, og så siger man: Det her kan vi godkende, og det kan vi ikke godkende. Men dermed er jo ikke sagt, at produkterne kan vurderes i forhold til hinanden; det bliver de ikke i den procedure, vi har for nærværende.

Jeg har hele tiden sagt, at det ville være ønskeligt, hvis det kunne lade sig gøre. Men med den viden, jeg har om det, og med den